

عنوان مقاله:

اصولی برای طراحی معماری فضاهای مجتمع های آموزشی مبتنی بر عوامل ارتقا دهنده حس تعلق به مکان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مرضیه فرجام - کارشناس ارشد معماری از موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی حافظ شیراز

خلاصه مقاله:

مجتمع آموزشی تجمیع حداقل سه واحد از سه دوره آموزشی تحت یک مدیریت است که امکان استفاده از فضاهای گوناگون سیستم های آموزشی جدید را آسانتر می نماید. تعلق به مکان، پیوند احساسی خوشایندی بین افراد و مکان ایجاد می نماید که می تواند کیفیت و کارایی فضا را افزایش دهد. لذا طراحی مجتمع آموزشی با رویکرد ارتقا حس تعلق به مکان می تواند مسئله کمبود محیط های آموزشی با کیفیت در شهرهای بزرگ را کاهش دهد و نیز فوایدی همچون کاهش ناهنجاری ها و افزایش علاقه به تحصیل را در پی داشته باشد. با توجه به آنچه گفته شد، هدف کلی تعیین و تعریف اصولی برای طراحی مجتمع آموزشی با رویکرد ارتقا حس تعلق به مکان می باشد تا معمار را برای طراحی یاری دهد. این تحقیق از نوع کیفی است و به روش توصیفی - تحلیلی انجام می شود تا احکام و اصول طراحی معماری فضاهای مجتمع - های آموزشی مبتنی بر عوامل ارتقا دهنده حس تعلق به مکان را تعیین نماید.

کلمات کلیدی:

معماری، مجتمع آموزشی، حس تعلق به مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043034>

